

— Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται (επικουρικώς) ότι το Πρωτοδικείο κακώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο μέτρο δεν είναι επιλεκτικό, δηλαδή δεν ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Περαιτέρω, η Επιτροπή προβάλλει ότι το Πρωτοδικείο κακώς συνήγαγε ότι ακόμη και αν το μέτρο είναι επιλεκτικό, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση λόγω του σκοπού του και λόγω του ότι δικαιολογείται από τη φύση και από το όλο πνεύμα του συστήματος.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουνίου 2008 η Deutsche Telekom AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-271/03, Deutsche Telekom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Deutsche Telekom AG (εκπρόσωποι: U. Quack, δικηγόρος, S. Ohlhoff, δικηγόρος, και M. Hutschneider, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, πρώην Tropolys NRW GmbH, πρώην CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, πρώην KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, πρώην tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, πρώην VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 10 Απριλίου 2008 στην υπόθεση T-271/03·
- να ακυρώσει την απόφαση 2003/707/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2003, η οποία δημοσιεύθηκε με τον αριθμό C (2003)1536 τελικό·
- επικουρικώς, να μειώσει, στο πλαίσιο της πλήρους δικαιοδοσίας που έχει το Δικαστήριο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Deutsche Telekom AG με το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

Η απόφαση αντιβαίνει προς το άρθρο 82 ΕΚ και την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον, στο

πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, δεν συντρέχει παράβαση που αντικειμενικώς να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της προαναφερθείσας διατάξεως και καθόσον η αναιρεσείουσα δεν διέπραξε κανένα πταίωμα. Η απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη, όπως επιτάσσει ο νόμος, τους επανειλημμένους ελέγχους του προβαλλομένου φαινομένου συμπίεσεως τιμών που πραγματοποίησε η Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (ρυθμιστική αρχή τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, στο εξής: RegTP), η οποία, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ήταν η αρμόδια γερμανική ρυθμιστική αρχή, όσον αφορά την αναιρεσείουσα. Η RegTP επανειλημμένως εξέτασε αν υφίσταται συμπίεση τιμών όσον αφορά την πρόσβαση στους μεμονωμένους τοπικούς βρόχους και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τέτοιο φαινόμενο δεν παρατηρήθηκε. Υπό τις συνθήκες αυτές, η ειδική ευθύνη της υπό τον έλεγχο της ρυθμιστικής αρχής δραστηριοποιούμενης επιχειρήσεως υποκαθίσταται και περιορίζεται από τον έλεγχο της αρμόδιας ρυθμιστικής αρχής. Λαμβάνοντας υπόψη τις αποφάσεις της ρυθμιστικής αρχής, η αναιρεσείουσα μπορούσε νομίμως να θεωρήσει ότι η συμπεριφορά της δεν ερχόταν σε αντίθεση προς τους κανόνες του ανταγωνισμού. Η προβαλλόμενη υπόθεση ότι, αυξάνοντας τα τιμολόγια της ADSL, η αναιρεσείουσα μπορούσε να περιορίσει το φαινόμενο της συμπίεσεως τιμών αντιφάσκει προς τη διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου περί υπάρξεως φαινομένου συμπίεσεως τιμών η τυχόν «διασταυρούμενη επιδότηση» μεταξύ διαφόρων αγορών. Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει αν ενδεχόμενη αύξηση των τιμολογίων ADSL μπορούσε, εν πάση περιπτώσει, να περιορίσει το προβαλλόμενο φαινόμενο συμπίεσεως τιμών.

Η απόφαση αντιβαίνει, επίσης, προς το άρθρο 82 ΕΚ, καθόσον το Πρωτοδικείο πεπλανημένως εξέτασε αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής αυτής της διατάξεως. Εν προκειμένω, δεν προσφέρεται μια a priori εξέταση περί υπάρξεως φαινομένου συμπίεσεως τιμών, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη καταχρήσεως. Σε περίπτωση μάλιστα (όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση) κατά την οποία τα τιμολόγια των υπηρεσιών χονδρικής έχουν καθοριστεί δεσμευτικώς από την αρμόδια ρυθμιστική αρχή, η εξέταση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντίθετα προς τους κανόνες του ανταγωνισμού αποτελέσματα.

Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο *αθέτησε, επίσης, την υποχρέωση αιτιολογήσεως της αποφάσεώς του.*

Όσον αφορά την εξέταση της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προκειμένου να υπολογίσει την έκταση του φαινομένου συμπίεσεως τιμών, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι, επίσης, πεπλανημένη ως προς πολλά ουσιώδη σημεία. Πρώτον, το συνήθως καλούμενο «As-Efficient-Competitor-Test» (εξίσου αποτελεσματικός ανταγωνιστής), που κατά το Πρωτοδικείο αποτελεί το μόνο γενικώς αποδεκτό κριτήριο συγκρίσεως που έπρεπε να ληφθεί υπόψη, είναι, εν πάση περιπτώσει, απρόσφορο στην περίπτωση κατά την οποία η έχουσα δεσπόζουσα θέση επιχείρηση και οι ανταγωνιστές της δραστηριοποιούνται (όπως εν προκειμένω) υπό διαφορετικές κανονιστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις. Δεύτερον, η εξέταση του φαινομένου συμπίεσεως τιμών δεν λαμβάνει υπόψη παρά μόνον τα τιμολόγια συνδέσεων και όχι τα τιμολόγια των λοιπών υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας που στηρίζονται στην ίδια υπηρεσία χονδρικής (ιδίως τις συνδιαλέξεις). Οι διαπιστώσεις της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οι σχετικές με το προβαλλόμενο φαινόμενο συμπίεσεως τιμών βαρύνονται, και αυτές, με σειρά πλανών περί το δίκαιο, το δε Πρωτοδικείο δεν εξέτασε αν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του προβαλλομένου φαινομένου συμπίεσεως τιμών και των σχετικών με τη δομή της αγοράς διαπιστώσεών του.

Πρωτίστως, το Πρωτοδικείο δεν λαμβάνει υπόψη του στην απόφασή του τις απορρέουσες από το άρθρο 253 ΕΚ απαιτήσεις όσον αφορά την αιτιολόγηση των αποφάσεων της Επιτροπής.

Τέλος, το Πρωτοδικείο προέβη, επίσης, σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17, μη αμφισβητώντας τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου, καίτοι αυτή κακώς εξέλαβε ως δεδομένη την ύπαρξη σοβαρής παραβάσεως, δεν έλαβε δεόντως υπόψη της τις ισχύουσες ανά τομέα ρυθμίσεις των τιμολογίων της αναιρεσείουσας και μπορούσε, πάντως, να επιβάλει ένα συμβολικό μόνον πρόστιμο. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να λάβει υπόψη, κατά τον νομικώς επιβαλλόμενο τρόπο, όλες τις πρόσφορες παραμέτρους και να εξετάσει, κατά επαρκή από νομικής απόψεως τρόπο, τα επιχειρήματα που είχε προβάλει η αναιρεσείουσα προκειμένου να στηρίξει τα αιτήματά της περί ακυρώσεως της αποφάσεως ή περί μειώσεως του προστίμου.

(¹) ΕΕ L 263, σ. 9.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-283/08)

(2008/C 223/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Roels και W. Wils)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές») ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) ΕΕ L 149, σ. 22.

Προσφυγή της 27ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-284/08)

(2008/C 223/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Roels και W. Wils)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αδέμιτες εμπορικές πρακτικές») (¹), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία στο έδαφος του Γιβραλτάρ·
- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 12 Ιουνίου 2007.

(¹) ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22.